

Ändrade kapitaltäckningsregler (CRD 2 och 3)

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2010/11:110 Ändrade kapitaltäckningsregler och en motion som väckts med anledning av propositionen.

I propositionen lämnas förslag till lagändringar som syftar till att genomföra två EU-direktiv om ändringar av reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag. Lagändringar föreslås framför allt i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. De föreslagna lagändringarna rör främst regler om gränsvärden för stora exponeringar, värdepapperisering, kapitalbasen och samarbete mellan myndigheter i kritiska situationer.

Den övervägande delen av lagförslagen föreslås träda i kraft den 30 juni 2011. I övrigt föreslås lagförslagen träda i kraft den 31 december 2011.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag med de ändringar av rättelsekaraktär som framgår av utskottets lagförslag i bilaga 3 och avslår samtliga motionsyrkanden. Vid riksdagens beslut ska 10 kap. 8 § regeringsformen (RF) tillämpas när det gäller 10 kap. 6 c § regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Det innebär att beslutet, i enlighet med 10 kap. 6 § andra stycket RF, ska fattas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande och av mer än hälften av riksdagens ledamöter.

I betänkandet finns 3 reservationer (V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	6
Utskottets överväganden	8
Ändrade kapitaltäckningsregler	8
Exponeringar mot värdepapperiseringar	12
Rörlig ersättning	14
Kapitalbasen m.m.	14
Reservationer	17
1. Exponeringar mot värdepapperiseringar, punkt 3 (V)	17
2. Rörlig ersättning, punkt 4 (V)	18
3. Kapitalbasen m.m., punkt 5 (V)	18
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	20
Propositionen	20
Följdmotionen	20
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	22
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	51

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Beslut på gruppnivå om kapitalbasen som fattas av en utländsk behörig myndighet**

Riksdagen antar 10 kap. 6 c § regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:110 i denna del.

2. **Lagförslagen i övrigt**

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit under punkt 1, och med den ändringen att 1 kap. 3 §, 3 kap. 2 §, 7 a kap. 6 §, 10 kap. 6 a, 6 b och 6 d §§, 13 kap. 1 § och ikraftträdandebestämmelsen får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

2. lag om ändring i lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, med den ändringen att 8 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

3. lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank, med den ändringen att paragrafen får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3.

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2010/11:110 i denna del.

3. **Exponeringar mot värdepapperiseringar**

Riksdagen avslår motion

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkandena 1–4.

Reservation 1 (V)

4. **Rörlig ersättning**

Riksdagen avslår motion

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkande 5.

Reservation 2 (V)

5. **Kapitalbasen m.m.**

Riksdagen avslår motion

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkandena 6–8.

Reservation 3 (V)

Stockholm den 12 maj 2011

På finansutskottets vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (M), Tommy Waidelich (S), Elisabeth Svantesson (M), Pia Nilsson (S), Göran Pettersson (M), Jörgen Hellman (S), Meeri Wasberg (S), Carl B Hamilton (FP), Bo Bernhardsson (S), Annie Johansson (C), Staffan Anger (M), Mikaela Valtersson (MP), Anders Sellström (KD), Johnny Skalin (SD), Ulla Andersson (V), Jörgen Andersson (M) och Sven-Erik Bucht (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2010/11:110 Ändrade kapitaltäckningsregler föreslår regeringen lagändringar som syftar till att genomföra bestämmelser i två EU-direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering (även kallat CRD 2) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepappersisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (även kallat CRD 3). Förslagen har granskats av Lagrådet. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets förslag. I ärendet har en följdmotion väckts. De behandlade förslagen återges i *bilaga 1*. Regeringens lagförslag finns i *bilaga 2*. Utskottets lagförslag finns i *bilaga 3*.

I ärendet har utskottet tagit emot skrivelser från Svenska Bankförbundet och Sparbankernas Riksförbund.

Bakgrund

Direktiven 2006/48/EG (kreditinstitutsdirektivet) och 2006/49/EG (kapitalkravsdirektivet), ofta förkortade CRD efter den engelska benämningen Capital Requirements Directive, innehåller tillsammans bestämmelser om kapitalkrav för banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag. Direktivens främsta syfte är att ange hur stort buffertkapital ett institut ska ha i relation till riskerna i verksamheten. I direktiven finns även bestämmelser som rör institutens övriga riskhantering, vilken information de ska offentliggöra samt hur de behöriga myndigheterna ska utöva tillsyn. Direktiven baseras på de internationella s.k. Basel II-reglerna men är anpassade för att tillgodose vissa europeiska och nationella villkor. Till skillnad från Basel II-reglerna är direktiven även tillämpliga på institut som inte har någon gränsöverskridande verksamhet. Den snabba ekonomiska utvecklingen på finansmarknaden innebär att de internationella överenskommelserna kontinuerligt utvärderas och vid behov ändras för att vara effektiva och anpassade till de rådande marknadsvillkoren.

De ändrade bestämmelser som den andra och tredje revideringen av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet innebär, syftar till att dels införa de regler som inte hann färdigställas inför införandet av CRD 2006, dels skärpa villkoren för den verksamhet som bidrog till den finansiella kris som utlöstes under 2008.

Ändringarna syftar också till att förebygga att kriser uppstår inom andra delar av finanssektorn och att förbättra förutsättningarna för gränsöverskridande tillsynssamarbete och tillsyn.

De svenska reglerna om kapitaltäckning anges i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. I lagen anges bl.a. vilka kapitalkrav som ska täckas av kapitalbasen, hur kapitalkravet för kredit- och marknadsrisk samt operativ risk ska beräknas, villkor för stora exponeringar, bestämmelser om offentliggörande av information, villkor för finansiella företagsgrupper, bestämmelser om tillsyn, villkor för verksamhet med moderföretag utanför EES, skäl för ingripande och ansvarsbestämelse, bemyndiganden samt villkor för överklaganden. Lagen är en ramlag och innehåller omfattande bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att besluta om kompletterande föreskrifter.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Ändrade kapitaltäckningsregler

Regeringen föreslår lagändringar som syftar till att genomföra två EU-direktiv om ändringar av reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag. Lagändringar föreslås framför allt i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och rör främst regler om gränsvärden för stora exponeringar, värdepapperisering, kapitalbasen och samarbete mellan myndigheter i kritiska situationer.

Lagrådets yttrande

Lagrådet konstaterade i sitt yttrande över lagförslagen att de två EU-direktiven om ändringar av reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar tillför ett flertal bestämmelser, som ytterligare märkbart komplicerar regelverket och att det därför är en besvärlig uppgift att genomföra dem genom bl.a. ändringar i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. Lagrådet anförde att den tekniska karaktären på många bestämmelser, mängden bestämmelser och den mycket höga detaljeringsgraden nödvändigtvis medför att många bestämmelser i direktiven måste genomföras i form av föreskrifter på lägre nivå än lag, till stor del efter bemyndiganden i lag. I övrigt anförde Lagrådet synpunkter på vissa av de föreslagna bestämmelserna. Regeringen gjorde därefter vissa ändringar i lagförslagen för att beakta de framförda synpunkterna.

Förfarandet vid röstningen i kammaren

Regeringen föreslår att en bestämmelse ska tas in i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som innebär att beslut som fattas av en utländsk behörig myndighet ska gälla i Sverige. Regeringen bedömer därför att 10 kap. 8 § regeringsformen (RF) ska tillämpas vid riksdagens

beslut, dvs. att beslutet, i enlighet med 10 kap. 6 § andra stycket RF, ska fattas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande och av mer än hälften av riksdagens ledamöter.

Utskottets överväganden

Ändrade kapitaltäckningsregler

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar, med vissa ändringar av rättelsekaraktär, regeringens lagförslag som bl.a. innebär ändrade regler om gränsvärden för stora exponeringar, värdepapperisering, kapitalbasen och samarbete mellan myndigheter i kritiska situationer.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Stora exponeringar

Den utökning som kreditinstitutsdirektivet föreskriver när det gäller vilka poster som inte ska medräknas vid beräkningen av stora exponeringar bör genomföras i lag genom att två nya punkter införs i 7 kap. 6 § första stycket lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Den svenska definitionen av begreppet kunder med inbördes anknytning bör ändras så att den stämmer överens med direktivets lydelse. Det bör överlämnas till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om under vilka förutsättningar det ska anses röra sig om en grupp av kunder med inbördes anknytning och hur instituten ska analysera sina exponeringar för att avgöra om det rör sig om en grupp av kunder med inbördes anknytning.

Av 7 kap. 3 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar framgår hur ett institut ska begränsa sina exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning. Bestämmelsen måste anpassas till den nya lydelsen av direktivtexten som ändrar gränsvärdena. Av 10 kap. 15 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar följer krav på att institutet fortlöpande ska rapportera stora exponeringar till Finansinspektionen. Av bestämmelsen följer också att om något av gränsvärdena i 7 kap. överskrids får inspektionen besluta om en viss tid inom vilken exponeringarna ska vara sänkta till de tillåtna gränsvärdena. Även denna bestämmelse behöver anpassas till direktivtextens nya lydelse. Den anpassning som bör göras är att i bestämmelsen ta in en regel som anger att om beloppet på 150 miljoner euro är tillämpligt får Finansinspektionen i varje enskilt fall besluta att gränsvärdet på 100 % får överskridas. Regeringen bedömer att bestämmelsen om den alternativa kvantitativa exponeringsbegränsningen på 150 miljoner euro och 100 % av kapitalbasen har införts i CRD för att mildra den oproportionerliga inverkan som övriga ändringar av reglerna om gränsvärden för stora exponeringar kan få för mindre institut.

I fråga om undantag från regler om stora exponeringar innebär ändringsdirektivet att flera ändringar görs av de regler som styr villkoren för undantag. De delvis skärpta kraven syftar till att skapa en mer enhetlig tillämpning av undantagsreglerna inom EU och på så vis skapa mer jämlika konkurrensvillkor och underlätta för internationell jämförbarhet och gränsöverskridande tillsyn. Kreditinstitutsdirektivets artikel 113 har genomförts i svensk rätt genom 7 kap. 6 § första stycket 3 och andra stycket lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar samt föreskrifter meddelade av Finansinspektionen. Regeringen bedömer att ändringarna i kreditinstitutsdirektivets artikel 113 rymmer inom den befintliga svenska regleringen och att någon lagstiftningsåtgärd därför inte är nödvändig.

Värdepapperisering och återvärdepapperisering

Ändringarna i kreditinstitutsdirektivet innebär sådana förändringar att de motiverar att nya bestämmelser tas in i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. De nya bestämmelserna bör enligt regeringen utformas som rambestämmelser, vilka preciseras genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. I likhet med ändringsdirektivet bör lagreglerna bara omfatta kreditinstitut. Av lagen bör det framgå att positionstagande i en värdepapperisering endast får ske om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren uttryckligen har meddelat investeraren att ett väsentligt ekonomiskt intresse kommer att behållas. De metoder som anges i ändringsdirektivet när det gäller de olika tillvägagångssätten för att beräkna hur det ekonomiska intresset kan behållas regleras lämpligen genom föreskrifter. Även undantag från kravet på att behålla ett ekonomiskt intresse bör regleras genom föreskrifter. Genom att i lagtexten ange att ett investerande kreditinstitut ska ha en grundlig och heltäckande förståelse för investeringen, samt interna riktlinjer och instruktioner i tillräcklig omfattning, finns det möjlighet att meddela föreskrifter om t.ex. ändringsdirektivets krav i detta avseende på att kreditinstituten ska utföra egna stresstester.

Vidare föreslår regeringen att det ska framgå av lagen att Finansinspektionen ska besluta om extra riskvikt för ett kreditinstituts relevanta värdepapperiseringspositioner om kraven på undersökning (due diligence), informationsgivning och förfaranden för övervakning av underliggande tillgångar inte uppfylls. I lagen bör även Finansinspektionens möjlighet att besluta att vid perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden tillfälligt upphäva kraven på att behålla ett ekonomiskt intresse liksom dess möjlighet att beräkna kravet på gruppnivå anges.

Tillsyn

Vad gäller utökningen av de fall då Finansinspektionen ska samarbeta med andra berörda myndigheter om planering och samordning av tillsyn bedömer regeringen att ändringen rymmer inom den befintliga lagstiftningen.

Det utökade informationsutbyte och samarbete mellan tillsynsmyndigheterna som initieras genom ändringsdirektivet har kompletterats med en bestämmelse som möjliggör för berörda behöriga myndigheter att komma överens om vilket beslut som bör fattas om den konsoliderade nivån på kapitalbasen för en finansiell företagsgrupp. Denna utökning är att se som en komplettering till den redan gällande ordningen med att institut står under såväl gruppbaserad som individuell tillsyn. Regeringen föreslår att det i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar tas in en bestämmelse som innebär att Finansinspektionen ska komma överens med övriga behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas när det gäller huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig. Det bör även tas in en bestämmelse som klargör under vilka förutsättningar och i vilken form som ett sådant beslut fattas. Vidare anser regeringen att en bestämmelse bör tas in i lagen som innebär att sådana beslut som fattas av en utländsk behörig myndighet ska gälla i Sverige. Ett formellt beslut om det enskilda institutets kapitalbas är enligt regeringen inte avgörande för att ett beslut om nivån på gruppens kapitalbas ska kunna fattas.

Kapitalbasen

Att hybridkapital får ingå i kapitalbasen regleras genom ändringsdirektivet på EU-nivå. Det är viktigt att ha så harmoniserade regler som möjligt på detta område för att undvika olika villkor i olika länder. Regeringen anser därför att svenska regler bör överensstämma med direktivet i så stor utsträckning som möjligt. Regeringen konstaterar att det för närvarande pågår en omfattande översyn av vilket kapital som ska kunna ingå i institutens kapitalbas inom Baselsamarbetet samt inom EU. De kommande ändringarna kommer med stor sannolikhet att innebära skärpningar av kraven som gäller vilka poster som ska kunna ingå i kapitalbasen. Att under dessa förutsättningar införa nya bestämmelser i lag i syfte att reglera det rena primärkapitalet samt hybridkapital framstår enligt regeringen inte som lämpligt. Ändringsdirektivets bestämmelser i detta avseende bör därför lämpligen införlivas genom föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar.

Kreditvärderingsföretag

Sedan den 7 december 2009 tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut. Förordningen syftar till att bidra till en hög kvalitet på de kreditbetyg som utfärdas inom unionen, vilket i sin tur skyddar stabiliteten på finansmarknaderna och investerarna. Förordningen innehåller bl.a. bestämmelser om registrering av kreditvärderingsinstitut, utfärdande av kreditbetyg, godkännande av kreditbetyg utfärdade i tredjeland, tillsyn över kreditvärderingsinstitut och sanktioner vid överträdelse av förordningens bestämmelser. Förordningen är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i

Sverige. De ändringsförslag som föreslås i CRD 2 som rör ratingföretag syftar till att inarbeta de bestämmelser som antagits för kreditvärderingsinstitut i CRD.

Ändringsdirektivets bestämmelser om att de behöriga myndigheterna ska anse att kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens när det gäller värderingsmetoder är uppfyllda om ett ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009, bör enligt regeringen införlivas genom ändringar i 4 kap. 12 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. Konsekvensen blir att Finansinspektionen inte behöver göra någon egen prövning enligt lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar avseende objektivitet, oberoende, fortlöpande översyn och transparens om ratinginstitutet är reglerat som ett kreditvärderingsinstitut enligt förordningen.

Regler om rörlig ersättning

Genom ändringsdirektivet CRD 3 införs bestämmelser om att institutens ersättningssystem, för de befattningshavare vars verksamhet har en betydande påverkan på institutets riskprofil, ska vara förenliga med och bidra till en sund och effektiv riskhantering. Reglerna om rörlig ersättning har införts som ett komplement till övriga bestämmelser i kapitaltäckningsregelverket för att främja finansiell stabilitet.

De institut som ska tillämpa reglerna om rörlig ersättning står under Finansinspektionens tillsyn. Reglerna är sanktionerade genom att inspektionen kan ingripa med förelägganden m.m. för ett institut som inte följer reglerna. Regeringen gör bedömningen att de åtgärder som ett institut ska vidta för att uppfylla kraven på riskhantering vad gäller rörlig ersättning bör regleras i föreskrifter. Enligt regeringens uppfattning utgör bestämmelserna sådana offentligrättsliga föreskrifter att delegation därmed är möjlig enligt regleringsformens normgivningsbestämmelser.

Förlängd övergångstid från Basel I- till Basel II-regelverket

Enligt kreditinstitutsdirektivet skulle vissa kreditinstitut ha ett eget kapital som inte understeg en viss angiven miniminivå under treårsperioden mellan den 31 december 2006 och den 31 december 2009. Med anledning av situationen för banksektorn efter finanskrisen och den förlängning av övergångsbestämmelserna för minimikapital som antagits av Baselkommittén för banktillsyn, har det ansetts lämpligt att förnya detta krav under en begränsad tidsperiod fram till den 31 december 2011. Genom att den s.k. Basel III-överenskommelsen ska genomföras på EU-nivå kommer det att införas strängare regler på marknaden. Regeringen anser att det bör införas en möjlighet i Sverige att ha en övergång till de nya reglerna baserade på Basel III-överenskommelsen som innebär att kraven inte sänks jämfört med vad som gäller i dag. Eftersom det är oklart när de nya reglerna kommer att vara på plats anser regeringen att det är olämpligt att i lag fastställa ett slutdatum för övergångsreglerna. Enligt 8 kap. 5 § 2 reglerings-

formen får riksdagen i lag bemyndiga regeringen att meddela föreskrifter om när delar av en lag ska upphöra att tillämpas. Regeringen bedömer att det lämpligaste är att regeringen får ett sådant bemyndigande.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar de mer stringenta krav som de föreslagna ändringarna medför för kreditinstitut och värdepappersbolag. Kredit- och värdepappersmarknaden blir alltmer komplex och internationaliserad, vilket för med sig ett ökat behov av ett enhetligt regelverk som bidrar till att verksamheten, trots ökad komplexitet, hanteras på ett så säkert sätt som möjligt. Regelverket måste som regeringen anför i propositionen utformas så att risker inte byggs upp som kan leda till framtida finansiella kriser, men inte heller utformas så att kreditgivningen till hushåll och företag hämmas och det i sin tur bromsar återhämtningen av ekonomin. De nya lagregler som föreslås i propositionen innebär lägre incitament för institut att ägna sig åt riskfylld verksamhet och samtidigt förbättrade förutsättningar för en nationell och internationell tillsyn, vilket får anses lägga grunden för ett ökat förtroende för instituten och därmed en mer stabil kreditmarknad till gagn för samhällsekonomin. Det är enligt utskottet också viktigt att sträva efter så lika konkurrensvillkor som möjligt.

Regeländringarna som föreslås är ett led i en regelöversyn inom EU som kommer att följas av andra åtgärder för att göra finansmarknaden mer stabil. Utskottet förutsätter att regeringen noga följer utvecklingen av finansmarknaden och den pågående regelöversynen och verkar för ändamålsenliga kapitaltäckningsregler.

Utskottet tillstyrker regeringens lagförslag i proposition 2010/11:110 med de ändringar av rättelsekaraktär som framgår av bilaga 3 och föreslår att 10 kap. 8 § regeringsformen (RF) tillämpas när det gäller 10 kap. 6 c § regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Det innebär att beslutet, i enlighet med 10 kap. 6 § andra stycket RF, ska fattas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande och av mer än hälften av riksdagens ledamöter.

Exponeringar mot värdepapperiseringar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om skärpta krav vad gäller exponeringar mot värdepapperiseringar och tydligare krav för vad stresstester ska omfatta.

Jämför reservation 1 (V).

Motionen

I följdmotion 2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) anför att Vänsterpartiet i flera sammanhang framfört kritik mot de nuvarande kapitaltäckningskraven. Enligt motionärerna behöver dagens kapitaltäckningskrav skärpas över hela linjen, bl.a. anser motionärerna att kravet på behållande av ekonomiskt intresse vid en värdepapperisering är för lågt satt och bör höjas till 10 % och att detta bör gälla som minimikrav för alla medlemsstater (yrkande 1). Motionärerna anser vidare att vissa undantag från behållandet av ekonomiskt intresse beträffande värdepapperiserade exponeringar inte bör införlivas i svensk rätt (yrkande 2). Motionärerna förespråkar utöver detta att reglerna om exponeringar mot värdepapperiseringar ska omfatta även värdepappersbolag och inte endast kreditinstitut såsom regeringen föreslagit (yrkande 3). Angående stresstester anser motionärerna att det ska vara tydligt vilka tillgångar och skulder som testerna ska omfatta och hur testerna ska värderas (yrkande 4).

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Utskottets ställningstagande

Det finns en stor internationell samsyn om att det behöver vidtas åtgärder för att komma till rätta med de brister i finansiell reglering och tillsyn som uppmärksammas under den rådande finansiella turbulensen. Ett steg på vägen i arbetet har varit att skärpa kraven för exponeringar mot värdepapperiseringar och därmed ge instituten incitament att minska eller avstå från att investera i mycket komplicerade värdepapperiseringsprodukter. Utskottet förutsätter att utvärderingar kommer att göras på europeisk nivå av huruvida kraven på att behålla ett ekonomiskt intresse är tillräckliga för att minska systemriskerna från värdepapperiseringsmarknaderna och uppnå målet att de inblandade parternas intressen i högre grad ska sammanfalla. Den utredning och de överväganden som då kommer att göras får visa om reglerna eventuellt bör ändras. Det saknas skäl för riksdagen att föregripa en sådan utvärdering. Utskottet anser inte att det finns anledning för riksdagen att tillkännage som sin mening att regeringen ska driva denna fråga på europeisk nivå. Utskottet anser vidare att det är till fördel att reglerna är så harmoniserade som möjligt och bedömer därför att det inte är aktuellt att i Sverige införa högre krav på behållande av ekonomiskt intresse även om det rent tekniskt är möjligt enligt gällande regelverk. Gällande de undantag från behållandet av ekonomiskt intresse som anges i direktivet så är det inte förenligt med direktivet att underlåta att införliva dessa. Utskottet avstyrker därmed yrkandena 1 och 2 i motionen.

Det är möjligt för en medlemsstat att låta värdepappersbolag omfattas av reglerna om skärpta krav vid exponering mot värdepapperisering. Ändringsdirektivet omfattar emellertid endast kreditinstitut, och det saknas enligt utskottets mening skäl att införa mer långtgående bestämmelser i Sverige än vad som förhandlats fram och beslutats inom EU. Utskottet

anser heller inte att det finns anledning för riksdagen att tillkännage som sin mening att regeringen ska driva denna fråga på europeisk nivå. Utskottet avstyrker yrkande 3 i motionen.

Finansinspektionen föreslås få bemyndigande att föreskriva om vilka närmare krav som ett kreditinstitut ska uppfylla efter att det investerat i en värdepapperisering. Dessa krav omfattar även stresstester. Vad stresstesterna bör beakta är något som utskottet anser inte behöver preciseras närmare i lag utan lämpligen kan regleras i Finansinspektionens föreskrifter. Mot denna bakgrund avstyrker utskottet yrkande 4 i motionen.

Rörlig ersättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om förbud mot rörlig ersättning i banker för ledande befattningshavare.

Jämför reservation 2 (V).

Motionen

I följdmotion 2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) anger motionärerna att riksdagen som sin mening bör ge regeringen till känna att rörliga ersättningar till personer på ledande befattningar i banker och andra finansinstitut bör förbjudas (yrkande 5).

Utskottets ställningstagande

Det är av synnerlig vikt att ersättningssystemen inte ger ekonomiska incitament till ett osunt risktagande. Utskottet välkomnar därför de nya reglerna om rörlig ersättning. Att helt förbjuda rörlig ersättning vore emellertid enligt utskottets mening alltför långtgående. Utskottet avstyrker därför yrkande 5 i motionen.

Kapitalbasen m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om kapitalbasen och om ett gränsvärde för vissa exponeringar.

Jämför reservation 3 (V).

Motionen

I följdmotion 2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) anser motionärerna att gränsvärdet för exponeringar gentemot en kund som är ett institut eller mot en grupp av kunder med inbördes anknytning där det ingår ett eller flera institut, och där den alternativa kvantitativa exponeringsbegränsningen på 150 miljoner euro är tillämplig, ska få uppgå till maximalt 100 % av kapitalbasen och att det inte ska finnas möjlighet för Finansinspektionen att besluta om att detta gränsvärde i enskilda fall får överskridas (yrkande 6).

Regeringen föreslår att bestämmelser tas in i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som klargör under vilka förutsättningar och i vilken form ett beslut fattas om institutens metoder för att utvärdera om det egna kapitalet är tillräckligt med hänsyn till gruppens risknivå. När det gäller sådana beslut på gruppnivå om kapitalbasen som föreslås i propositionen anser motionärerna att det måste fattas formella beslut om nivån på kapitalbasen även för de enskilda instituten som ingår i gruppen (yrkande 7).

I fråga om vad som ska få räknas som primärkapital anser motionärerna att hybridkapital inte ska få räknas in i primärkapitalet (yrkande 8).

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Utskottets ställningstagande

Regeringen bedömer att bestämmelsen om den alternativa kvantitativa exponeringsbegränsningen på 150 miljoner euro och 100 % av kapitalbasen har införts i CRD för att mildra den oproportionerliga verkan som övriga ändringar i reglerna om gränsvärden för stora exponeringar kan få för mindre institut. Möjligheten att fatta beslut om att gränsvärdet på 100 % av kapitalbasen kan få överskridas är en del av den bestämmelsen och bör genomföras i svensk rätt i enlighet med direktivet. Att avstå från att ta in regeln i svensk rätt eller kvalificera tillämpningen på något annat sätt än i direktivet skulle enligt regeringens mening leda till ett felaktigt genomförande av bestämmelsen. Utskottet instämmer i denna bedömning och avstyrker därmed yrkande 6 i motionen.

I propositionen gör regeringen bedömningen att ett formellt beslut om det enskilda institutets kapitalbas inte är avgörande för att ett beslut om nivån på gruppens kapitalbas ska kunna fattas. Utskottet saknar skäl att ifrågasätta denna bedömning och avstyrker mot denna bakgrund yrkande 7 i motionen.

Genom ändringar i CRD tillåts hybridkapitalinstrument att under vissa förutsättningar räknas in i primärkapitalet. Lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar utgår från en uppdelning av kapitalbasen i primärt och supplementärt kapital. Redan i dag tillåts hybridkapitalinstrument ingå i institutens primärkapital. Detta följer inte direkt av lagen utan regleras genom Finansinspektionens föreskrifter som meddelats med stöd av bemyn-

diganden i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. Att hybridkapital får ingå i kapitalbasen regleras på EU-nivå. Det är viktigt att ha så harmoniserade regler som möjligt på detta område för att undvika olika villkor i olika länder. Utskottet instämmer i regeringens bedömning att de svenska reglerna bör överensstämma med direktivet i så stor utsträckning som möjligt. Dessutom noterar utskottet att det pågår en omfattande översyn såväl inom Baselsamarbetet som inom EU av vilket kapital som ska kunna ingå i institutens kapitalbas. Det saknas enligt utskottet skäl att föregripa denna översyn. Mot denna bakgrund avstyrker utskottet yrkande 8 i motionen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Exponeringar mot värdepapperiseringar, punkt 3 (V)

av Ulla Andersson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om skärpta krav beträffande exponeringar mot värdepapperiseringar och tydligare krav för vad stresstester ska omfatta. Därmed bifaller riksdagen motion

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkandena 1–4.

Ställningstagande

Jag välkomnar kravet på att originatorn, ett medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren får ett gemensamt intresse av att kontrollera riskerna i exponeringen genom kravet på att ett väsentligt ekonomiskt intresse ska behållas. Jag anser dock att kravet på att ett ekonomiskt intresse ska behållas är för lågt ställt och därför bör höjas till 10 %, vilket även bör vara ett minimikrav så att enskilda medlemsstater kan ställa högre krav om de så önskar. Regeringen bör driva denna fråga på europeisk nivå samt återkomma till riksdagen med lagförslag om höjning av nivån till 10 %.

Regeringen föreslår att undantag från kravet på att behålla ett ekonomiskt intresse enligt artikel 122a.3 kreditinstitutsdirektivet bör regleras genom föreskrifter. Det gäller t.ex. fordringar som är garanterade av nationella regeringar, centralbanker och andra organ. Jag anser att dessa undantag inte bör införlivas i svensk rätt. Regeringen bör återkomma till riksdagen med lagförslag i denna fråga.

I likhet med den promemoria (Ds 2010:40 Ändrade kapitaltäckningsregler) som föregick propositionen anser jag att reglerna om exponeringar mot värdepapperiseringar även bör omfatta värdepappersbolag. Regeringen bör driva denna fråga på europeisk nivå samt återkomma till riksdagen med lagförslag i denna fråga.

Det ska vara tydligt vilka tillgångar och skulder som stresstester ska omfatta. Av central betydelse är också hur dessa ska värderas. De olika scenarierna som stresstesterna baseras på får inte vara för optimistiska. Cen-

tralt i sammanhanget är att strikta likviditetskrav måste inkluderas i testerna. Regeringen bör ge instruktioner till Finansinspektionen om vad stresstesterna närmare ska beakta eller återkomma till riksdagen med lagförslag i frågan.

2. Rörlig ersättning, punkt 4 (V)

av Ulla Andersson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om förbud mot rörlig ersättning i banker för ledande befattningshavare. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkande 5.

Ställningstagande

Jag anser att de föreslagna principerna för ersättningssystemens utformning och tillämpning är för vaga och oprecisa. Den finansiella sektorn har de senaste två decennierna präglats av att lönerna till såväl företagens ledande skikt som till löntagare på lägre nivåer i stor utsträckning har varit rörliga. Det finns egentligen inget rationellt skäl ur ett företagsekonomiskt perspektiv att lönerna till finansföretagens ledande skikt är rörliga. Tvärtom finns det studier som visar att rörliga löner kopplade till olika prestationsmål snarast är kontraproduktiva för företagets resultat. Såväl de ledande skikten som tjänstemännen på lägre nivåer har haft stora delar av sina löner kopplade till omsättningen (kreditvolymerna) och till kortsiktiga resultatmål, vilket uppmuntrat riskabel kreditgivning och placeringar i riskfyllda värdepapper. Bonus och olika ersättningssystem för ledande befattningshavare är en del av ett system i näringslivet i allmänhet och finanssektorn i synnerhet som leder till s.k. moral hazard, där det har varit enkelt att ta stora risker med andras pengar, något som ibland gett hög avkastning men lika ofta fått katastrofala konsekvenser. Mot bakgrund av resonemanget ovan anser jag att rörliga ersättningar till personer på ledande befattningar i banker och andra finansinstitut bör förbjudas. Regeringen bör återkomma till riksdagen med lagförslag i frågan.

3. Kapitalbasen m.m., punkt 5 (V)

av Ulla Andersson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om kapitalbasen och ett gränsvärde för vissa exponeringar. Därmed bifaller riksdagen motion

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V) yrkandena 6–8.

Ställningstagande

I propositionen föreslår regeringen att Finansinspektionen ges möjlighet, i de fall där den alternativa kvantitativa exponeringsbegränsningen på 150 miljoner euro är tillämplig, att i varje enskilt fall besluta att institutet får överskrida gränsvärdet på 100 % av institutets kapitalbas. I likhet med Finansinspektionen, som i sitt remissvar avstyrker förslaget, anser jag att gränsvärdet inte ska få överskrida 100 % av institutets kapitalbas.

Regeringen föreslår att bestämmelser tas in i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som klargör under vilka förutsättningar och i vilken form ett beslut ska fattas om institutets metoder för att utvärdera om det interna kapitalet är tillräckligt med hänsyn till dess risknivå. Finansinspektionen anför i sitt remissvar att det blir svårt att besluta om de enskilda institutens och gruppens kapitalbas tillsammans med andra länders tillsynsmyndigheter om det inte fattas ett formellt beslut om nivån på kapitalbasen för enskilda institut. Jag delar Finansinspektionens bedömning att det måste fattas formella beslut om nivån på kapitalbasen för enskilda institut.

I propositionen föreslås det att hybridkapital ska kunna ingå i primärkapitalet. Jag anser i likhet med Landsorganisationen (LO) att hybridkapital inte ska få inräknas i primärkapitalet.

Regeringen bör återkomma till riksdagen med lagförslag i dessa frågor.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2010/11:110 Ändrade kapitaltäckningsregler:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
2. lag om ändring i lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
3. lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Följdmotionen

2010/11:Fi3 av Ulla Andersson m.fl. (V):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kravet på att originatorn, ett medverkande institut eller den ursprunglige långgivaren får ett gemensamt intresse av att kontrollera riskerna i exponeringen genom kravet på att ett väsentligt ekonomiskt intresse ska behållas är för lågt ställt och bör höjas till minst 10 %, vilket även ska vara ett minimikrav så att enskilda medlemsstater kan ställa högre krav om de så önskar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om undantag från kravet på att behålla ett ekonomiskt intresse när det gäller värdepapperiserade exponeringar som t.ex. är fordringar som är garanterade av nationella regeringar, centralbanker eller andra offentliga organ.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i likhet med den promemoria som föregick propositionen bör reglerna om exponeringar mot värdepapperiseringar även omfatta värdepappersbolag.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tydligare krav när det gäller stresstester.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att rörliga ersättningar till personer på ledande befattningar i banker och andra finansinstitut bör förbjudas.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett institut inte får överskrida gränsvärdet på högst 100 % av institutets kapitalbas.

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör fattas formella beslut om nivån på kapitalbasen för enskilda institut.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att hybridkapital inte ska få inräknas i primärkapital.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

dels att 1 kap. 3 §, 2 kap. 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 2 och 12 §§, 7 kap. 1, 3–8 §§, 8 kap. 2 och 3 §§, 9 kap. 2, 7 och 10 §§, 10 kap. 3, 4, 9, 12 och 15 §§, 11 kap. 3 §, 12 kap. 4 § samt 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 7 a kap., fem nya paragrafer, 7 kap. 1 a § och 10 kap. 6 a–6 d §§, samt närmast före 10 kap. 6 a § en ny rubrik, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.**3 §²**

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *exponeringar*: poster som redovisas som tillgång i balansräkningen, derivatavtal som redovisas som skulder eller åtaganden utanför balansräkningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049), senast ändrat Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 Celex 32010L0078).

² Senaste lydelse 2009:364.

5. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och

a) som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag, och

b) vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen utgörs av sådana företag som avses i a eller finansiella institut,

6. *finansiellt institut*: ett svenskt eller utländskt företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiellt instrument*: ett avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part samtidigt som en annan part får en finansiell skuld eller utfärdar ett eget kapitalinstrument,

8. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag, som inte är dotterföretag till ett institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

9. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett svenskt eller utländskt moderföretag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländskt företag, finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, men som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag,

10. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,

11. *kapitalkravsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/23/EG,

11. *kapitalkravsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU³,

12. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och Svenska skeppshypotekskassan,

13. *kreditinstitutsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat

13. *kreditinstitutsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat

³ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG,

14. moderinstitut inom EES: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som

a) har ett institut, ett finansiellt institut eller ett motsvarande utländskt företag som dotterföretag eller som har ett ägarintresse i ett sådant företag, och

b) inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

15. operativa risker: risker för förluster till följd av inte ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,

16. riskvikt: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,

17. värdepapperisering: en transaktion eller ett program varierande genom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller

genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁴,

14. medverkande institut: institut, annat än det institut som är originator, som upprättar och förvaltar ett tillgångsbaserat certifikatprogram eller någon annan värdepapperisering och som förvärvar exponeringar från tredje man,

15. moderinstitut inom EES: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som

16. operativa risker: risker för förluster till följd av inte ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,

17. originator: ett företag som a) självt eller via anknutna företag, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras, eller

b) förvärvar tredje mans exponeringar, tar upp dem i sin balansräkning och därefter värdepapperiserar dem,

18. riskvikt: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,

19. värdepapperisering: en transaktion eller ett program varierande genom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller

⁴ EUT L 331, 14.12.2010, s. 120 (Ceclex 32010L0078).

en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:

a) betalningarna inom ramen för beroende av utvecklingen av exponeringar,

b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår, och

18. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:

transaktionen eller programmet är exponeringen eller gruppen av

b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår,

20. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, och

21. *återvärdepapperisering*: en värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i delar och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.

2 kap.

4 §

För marknadsrisker krävs ett kapital som uppgår till summan av kapitalkraven för

1. motpartsrisker för verksamhet i handelslagret,
2. avvecklingsrisker för 2. avvecklingsrisker för *hela verksamheten*,
verksamhet i handelslagret,
3. positionsrisker (ränte- och aktiekursrisk) för verksamhet i handelslagret, och
4. valutakursrisker och råvarurisker i hela verksamheten.

Något kapitalkrav behöver inte beräknas för positioner som dragits av från kapitalbasen.

3 kap.

2 §

I det primära kapitalet får följande ingå:

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag dock inte *kumulativa*

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, *om det helt kan täcka förluster i en fortlevnadssituation och om det vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav*,

a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, dock inte uppskrivnings-

preferensaktier och uppskrivnings- fonder,
fonder,

b) för sparbanker dock endast reservfonder,

c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder,

2. För Svenska skeppshypotekskassan: kassans reservfond.

3. För banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag: kapitalandelen av skatteutjämningsreserv och periodiseringsfond.

4. För banker och kreditmarknadsföretag: kapitalandelen av det belopp som svarar mot bankens eller företagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande.

Från summan av posterna enligt Från summan av posterna enligt
första stycket *skall* räknas av första stycket *ska följande* räknas
av

1. förluster under löpande räkenskapsår,

2. immateriella anläggningstillgångar enligt bilaga 1 till lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, punkten 9 under rubriken tillgångar, och

3. den nettovinst som hos ett institut som är originator till en värdepapperisering uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner i värdepapperiseringen.

4 kap.

2 §

Ett kapitalkrav för kreditrisker *skall även* beräknas för exponeringar som ett institut värdepapperiserat om *det*

Ett kapitalkrav för kreditrisker *ska* beräknas *även* för exponeringar som ett institut *har* värdepapperiserat *eller för instrument som sålts från handelslagret till ett specialföretag för värdepapperisering, om värdepapperiseringen eller försäljningen fått till följd att institutet inte behöver inneha någon kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, och institutet*

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man, *eller*

2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man,

2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, *eller*

3. *inte tillämpar riskvikten 1 250 procent på samtliga positioner i värdepapperiseringen eller räknar av dessa positioner från kapitalbasen.*

Om ett institut medverkar vid en

Om ett institut medverkar vid en

värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar skall det, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna.

värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar, *ska det beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser. Detsamma gäller om ett institut har sålt instrument från sitt handelslager till ett specialföretag för värdepapperisering med följden att någon kapitalbas inte behöver innehas för den risk som är förenad med dessa instrument.*

12 §

Ett kreditvärderingsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att det *skall* godkännas. När ett kreditvärderingsföretag godkänts får dess kreditvärderingar användas av institut för att bestämma riskvikter. Ett godkännande får avse kreditvärderingar i syfte att bestämma

Ett kreditvärderingsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att det *ska* godkännas. När ett kreditvärderingsföretag godkänts får dess kreditvärderingar användas av institut för att bestämma riskvikter. Ett godkännande får avse kreditvärderingar i syfte att bestämma

1. riskvikter för positioner i värdepapperiseringar eller vissa exponeringar som institutet har värdepapperiserat, eller

2. riskvikter för andra exponeringsklasser enligt schablonmetoden.

Ett kreditvärderingsföretag får godkännas, om

1. dess kreditvärderingsmetod är objektiv, oberoende och genomlysbar,

2. kreditvärderingarna ses över löpande, och

3. kreditvärderingarna uppfattas som trovärdiga och är tillgängliga på likvärdiga villkor för dem som har ett berättigat intresse av kreditvärderingarna.

Om ett kreditvärderingsföretag har godkänts av en utländsk behörig myndighet för ett av syftena i första stycket, får Finansinspektionen godkänna kreditvärderingsföretaget i samma syfte utan att göra någon egen prövning enligt andra stycket.

Om ett kreditvärderingsföretag har godkänts av en utländsk behörig myndighet för ett av syftena i första stycket, får Finansinspektionen godkänna kreditvärderingsföretaget för samma syfte utan att göra någon egen prövning enligt andra stycket.

Om ett kreditvärderingsföretag är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut⁵, ska kraven i

⁵ EGT L 302, 17.11.2009, s.1 (Celex 32009R1060).

andra stycket 1 och 2 anses vara uppfyllda.

När förutsättningarna i andra eller tredje stycket inte längre är uppfyllda, skall Finansinspektionen återkalla godkännandet.

När förutsättningarna i andra, tredje eller fjärde stycket inte längre är uppfyllda, ska Finansinspektionen återkalla godkännandet.

7 kap.

1 §

Detta kapitel tillämpas inte på Svenska skeppshypotekskassan.

Detta kapitel tillämpas inte på Svenska skeppshypotekskassan och sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 8 och 9 §§.

1 a §

När ett institut beräknar värdet på sina exponeringar mot ett annat institut enligt detta kapitel, avses med sistnämnda institut även motsvarande utländska företag.

3 §

Värdet av ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning är moderföretag eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till moderföretaget, får värdet av exponeringen inte överstiga 20 procent av institutets kapitalbas.

Om kunden är ett institut eller om det i gruppen av kunder med inbördes anknytning ingår ett eller flera institut, får värdet av institutets exponeringar vara högst 25 procent av institutets kapitalbas eller högst 150 miljoner euro. Summan av exponeringsvärdena gentemot en grups alla kunder med inbördes anknytning som inte är institut får inte heller överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om beloppet 150 miljoner euro överstiger 25 procent av institutets kapitalbas, får värdet på exponeringen inte överstiga ett av institutet bestämt gränsvärde på högst 100 procent av institutets kapitalbas.

4 §

Med en grupp av kunder med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över *en* eller *flera* av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon *eller samtliga* av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Med kund avses i fråga om placeringar i finansiella instrument emittenten eller, om instrumentet har andra finansiella instrument som underliggande tillgång, emittenten av denna tillgång och i fråga om andra fordringar eller åtaganden den som svarar för fordringen eller åtagandet.

1. någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över *den* eller de *andra* i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon av de övriga kan befaras råka i *finansierings- eller* betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

5 §

Det sammanlagda värdet av ett instituts stora exponeringar får inte överstiga 800 procent av institutets kapitalbas.

En stor exponering är en exponering som ett institut har gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning när värdet av exponeringen är 10 procent eller mer av institutets kapitalbas.

6 §

Vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 3 och 5 §§ *skall* följande exponeringar inte räknas in:

1. exponeringar som vid valuta-transaktioner uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två *dygn* efter betalning,

2. exponeringar som vid köp eller försäljning av finansiella instrument uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem *vardagar* efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller de finansiella instrumenten har levererats,

Vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 3 och 5 §§ *ska* följande exponeringar inte räknas in:

1. exponeringar som vid valuta-transaktioner uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två *bankdagar* efter betalning,

2. exponeringar som vid köp eller försäljning av finansiella instrument uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem *bankdagar* efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller de finansiella instrumenten har levererats,

3. *exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter, om exponeringarna inte varar längre än från en bankdag till nästa och uppkommer i samband med*

a) penningöverföring, däribland

betaltjänster, clearing och avveckling av valutor samt korrespondentbanktjänster, eller

b) clearing, avveckling eller förvaring av finansiella instrument,

4. intradagexponeringar som uppkommer i samband med tillhandahållande av tjänsten penningöverföring, däribland betaltjänster, clearing och avveckling i valutor samt korrespondentbanktjänster, om exponeringen är mot den som tillhandahåller tjänsten i fråga och som står under tillsyn av behörig myndighet,

3. exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, om företagen är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av en behörig myndighet eller likvärdig tillsyn i tredje land, och

4. poster som räknats av från institutets kapitalbas.

Andra poster än de som anges i första stycket får helt eller delvis undantas från beräkningarna enligt 3 och 5 §§, om kreditrisken är låg.

5. exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, om företagen är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av en behörig myndighet eller likvärdig tillsyn i tredje land, och

6. poster som räknats av från institutets kapitalbas.

7 §

Under de förutsättningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 30 får ett institut uppskatta exponeringens värde

1. med stöd av internmetoden, eller

2. med beaktande av ett kreditriskskydds riskreducerande effekt.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket, *skall* den del av exponeringen som täcks av en säkerhet behandlas som en exponering mot emittenten av säkerheten och inte mot kunden.

Under de förutsättningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 32 får ett institut uppskatta exponeringens värde

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket, *ska* den del av exponeringen som täcks av en säkerhet behandlas som en exponering mot emittenten av säkerheten och inte mot kunden.

8 §

Värdet av ett instituts exponeringar i handelslagret mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får, efter tillstånd av Finansinspektionen, överstiga de gränsvärden som anges i 3 och 5 §§, om institutet

Värdet av ett instituts exponeringar i handelslagret mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får, efter tillstånd av Finansinspektionen, överstiga de gränsvärden som anges i 3 §, om institutet uppfyller

uppfyller det särskilda kapitalkrav och de övriga villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 31.

det särskilda kapitalkrav och de övriga villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 33.

7 a kap. Exponeringar mot värdepapperiseringar

1 §

Ett kreditinstitut får exponera sig mot en värdepapperisering bara om originatorn, ett medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren har åtagit sig att fortlöpande behålla ett ekonomiskt intresse om minst 5 procent netto i värdepapperiseringen och underrättat kreditinstitutet om åtagandet.

Finansinspektionen får meddela undantag från kravet i första stycket på att behålla ett ekonomiskt intresse.

2 §

Ett kreditinstitut ska innan det investerar i en värdepapperisering ha en heltäckande och grundlig förståelse för investeringen och ha skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att möjliggöra analys och dokumentation av kreditinstitutets positioner.

Såväl före som efter det att ett kreditinstitut har investerat i en värdepapperisering, ska institutet kunna redovisa för Finansinspektionen att kraven enligt första stycket är uppfyllda när investeringen görs.

3 §

Ett kreditinstitut ska ha rutiner för att löpande övervaka information om utvecklingen av sina värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Ett kreditinstitut ska ha en grundlig förståelse för alla strukturella drag hos värdepapperiseringen

som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet av kreditinstitutets exponeringar mot värdepapperiseringstransaktionen.

4 §

När ett moderkreditinstitut inom EES eller ett finansiellt holdingföretag inom EES, eller ett dotterföretag till ett sådant institut eller företag, i egenskap av originator eller medverkande institut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut eller finansiella institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn får kravet i 1 § uppfyllas på gruppnivå, om de institut eller finansiella institut som gett upphov till de värdepapperiserade exponeringarna

1. har åtagit sig att följa de krav som anges i 5 §, och

2. har lämnat den information som anges i 6 §.

5 §

Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska tillämpa samma kriterier för kreditgivning i fråga om exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar i fråga om de exponeringar som avses utgöra egna positioner.

När det gäller ägarandelar eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part ska ett kreditinstitut tillämpa samma analysstandarder oavsett om andelarna eller garantierna är avsedda att ingå i handelslagret eller i den övriga verksamheten.

Om kraven i första och andra styckena inte är uppfyllda, får en originator som är ett kreditinstitut inte utesluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt kapitalkrav för kreditrisker enligt 4 kap. 2 §.

6 §

Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt 1 § och säkerställa att framtida investerare har tillgång till all relevant information om utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar samt om kassaflöden och säkerheter för värdepapperiseringen.

Informationen om kassaflöden och säkerheter ska vara så omfattande att det blir möjligt att stresstesta dem.

Vad som enligt första stycket är relevant information ska fastställas den dag då värdepapperiseringen sker, och därefter justeras om det behövs med anledning av värdepapperiseringens art.

7 §

Om ett kreditinstitut inte uppfyller kraven i 2, 3 eller 6 §, ska Finansinspektionen besluta att en förhöjd riskvikt ska gälla för relevanta värdepapperiseringspositioner.

8 §

Finansinspektionen får besluta att tillfälligt upphäva de krav som avses i 1 och 4 §§ under perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden.

8 kap.

2 §

Ett institut skall offentliggöra information som rör dess kapitaltäckning och dess strategier, system och målsättningar för hantering av dess risker och exponeringar. Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte

Ett institut ska offentliggöra information som

1. rör dess kapitaltäckning, och
2. ger en heltäckande bild av dess
 - a) strategier,
 - b) system,
 - c) målsättningar för hantering av risker och exponeringar, och

offentliggöras.

Om ett institut inte offentliggör information *med motiveringen* att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, *skall det ange skälet till det samt i stället offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.*

d) riskprofil.

Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte offentliggöras.

Om ett institut *beslutar att* inte offentliggöra information *därför* att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, *ska institutet offentliggöra beslutet och skälen för det och dessutom offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.*

3 §

Styrelsen i ett institut *skall* se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet *skall* uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § *och för hur det skall* utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, *vilket skall inkludera hur informationen kontrolleras samt hur ofta den offentliggörs.*

Styrelsen i ett institut *ska* se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet *ska* uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § och utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, *offentliggörs tillräckligt ofta och ger en heltäckande bild av institutets riskprofil.*

9 kap.

2 §

Om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 33, *skall* bestämmelserna om finansiella företagsgrupper gälla även för

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det finns andra ägarintressen i än sådana som anges i 1 § första stycket 2,

2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har andra former av kapitalbindningar till, eller

3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget utövar ett väsentligt inflytande över.

Om bestämmelserna om finansiella företagsgrupper *skall* gälla för företag som avses i första

Om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40, *ska* bestämmelserna om finansiella företagsgrupper gälla även för

Om bestämmelserna om finansiella företagsgrupper *ska* gälla för företag som avses i första

stycket, *skall* även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

stycket, *ska* även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

7 §

Ett institut som är moderinstitut inom EES eller vars moderföretag är ett finansiellt moderholding-företag inom EES *skall* uppfylla kraven i 8 kap. om offentliggörande av information på grupp-nivå. Om ett moderinstitut har ett betydande dotterföretag som är institut, *skall* även dotterföretaget offentliggöra sådan information om bland annat kapitalbasen och kapitalkravet samt institutets riskhantering som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 35.

Finansinspektionen får efter ansökan i ett enskilt fall besluta om undantag från första stycket, om ett institut omfattas av information som *skall* offentliggöras av ett moderföretag utanför EES och den informationen är likvärdig med den information som *skall* offentliggöras enligt denna lag.

Ett institut som är moderinstitut inom EES eller vars moderföretag är ett finansiellt moderholding-företag inom EES *ska* uppfylla kraven i 8 kap. om offentliggörande av information på grupp-nivå. Om ett moderinstitut har ett betydande dotterföretag som är institut, *ska* även dotterföretaget offentliggöra sådan information om bland annat kapitalbasen och kapitalkravet samt institutets riskhantering som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 42.

Finansinspektionen får efter ansökan i ett enskilt fall besluta om undantag från första stycket, om ett institut omfattas av information som *ska* offentliggöras av ett moderföretag utanför EES och den informationen är likvärdig med den information som *ska* offentliggöras enligt denna lag.

10 §

Vid upprättande av den redovisning som avses i 9 § *skal*

1. dotterföretagen konsolideras fullständigt,

2. ägarintressen som avses i 1 § första stycket 2 konsolideras med tillämpning av klyvningsmetoden enligt 7 kap. 30 § årsredovisningslagen (1995:1554), och

3. konsolideringen i de övriga fall som avses i 1 eller 2 § ske på det sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 37.

Vid upprättande av den redovisning som avses i 9 § *ska*

3. konsolideringen i de övriga fall som avses i 1 eller 2 § ske på det sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 44.

10 kap.

3 §

När Finansinspektionen enligt 2 § första stycket 3–5 *skall* utöva tillsynen, får inspektionen komma överens med övriga berörda

När Finansinspektionen enligt 2 § första stycket 3–5 *ska* utöva tillsynen, får inspektionen komma överens med övriga berörda

behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen *skall* ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall *skall* moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska *gemenskapernas kommission* *skall* underrättas om sådana överenskommelser.

behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen *ska* ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall *ska* moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska *kommissionen* *ska* underrättas om sådana överenskommelser.

4 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 126.1 och 126.2 i kreditinstitutsdirektivet *skall* utöva tillsynen över en finansiell företagsgrupp, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet *skall* ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall *skall* moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Euro-

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 126.1 och 126.2 i kreditinstitutsdirektivet *ska* utöva tillsynen över en finansiell företagsgrupp, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet *ska* ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall *ska* moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Euro-

peiska gemenskapernas kommission skall underrättas om sådana överenskommelser.

peiska kommissionen ska underrättas om sådana överenskommelser.

Beslut på gruppnivå om kapitalbasen

6 a §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga behöriga myndigheter.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en sådan rapport som avses i första stycket, ska inspektionen försöka komma överens med övriga behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig. Överenskommelsen ska grundas på en bedömning av gruppens finansiella situation och riskprofil och den nivå på gruppens kapitalbas som krävs för att tillämpa 2 kap. 2 § på var och en av enheterna inom gruppen och på gruppnivå.

Finansinspektionen ska härafter fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen. Beslutet och skälen för det ska redovisas skriftligt och skickas till övriga behöriga myndigheter och till moderkreditinstitutet inom EES.

Om en överenskommelse inte kan nås, ska Finansinspektionen på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska bankmyndigheten. Inspektionen får även samråda med Europeiska bankmyndigheten på eget initiativ.

6 b §

Om en överenskommelse enligt 6 a § inte har träffats inom fyra månader, ska Finansinspektionen, med beaktande av de behöriga myndigheternas bedömning av risken hos dotterföretagen, ensam fatta ett beslut på gruppnivå.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingbolag inom EU, ska inspektionen fatta ett sådant beslut som avses i 6 a § fjärde stycket på individuell nivå eller undergruppsnivå. Inför beslutet ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av den utländska behöriga myndighet som ansvarar för den gruppvisa tillsynen.

6 c §

Ett sådant beslut som avses i 6 a § som fattas av en utländsk behörig myndighet efter en överenskommelse med övriga behöriga myndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader gäller i Sverige. Beslutet är bindande för det berörda institutet och för Finansinspektionen, och det ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

6 d §

Beslut som fattats enligt 6 a eller 6 b § ska omprövas årligen. Ett beslut enligt 6 a § om tillämpning av 2 kap. 2 § får även, i undantagsfall, omprövas om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EES eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EES skriftligen begär det hos Finansinspektionen och samtidigt anger skälen för begäran.

9 §

Finansinspektionen *skall* i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med *utländska* behöriga myndigheter och med myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet.

Finansinspektionen *ska* i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med *andra* behöriga myndigheter och med myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet.

Om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i någon stat inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet.

12 §

Ett institut och ett finansiellt holdingföretag som avses i 9 kap. 3 § *skall* upprätta och ge in den gruppbaseade redovisningen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40. I fråga om en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §, *skall* redovisningen upprättas och ges in av de företag som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 41.

Ett holdingföretag med blandad verksamhet *skall* upprätta och ge in den samlade informationen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40.

Ett institut och ett finansiellt holdingföretag som avses i 9 kap. 3 § *ska* upprätta och ge in den gruppbaseade redovisningen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 47. I fråga om en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §, *ska* redovisningen upprättas och ges in av de företag som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 48.

Ett holdingföretag med blandad verksamhet *ska* upprätta och ge in den samlade informationen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 47.

15 §

Ett institut och det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt

Ett institut och det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt

11 § *skall* upprätta den grupp-baserade redovisningen *skall* fort-löpande rapportera stora expo-neringar till Finansinspektionen.

Om ett instituts eller en finansiell företagsgrupps expo-neringar överstiger något av de i 7 kap. angivna gränsvärdena, *skall* institutet eller det företag som enligt 12 § *skall* upprätta den grupp-baserade redovisningen om-gående anmäla detta till Finans-inspektionen. Inspektionen får i ett beslut ange en viss tid inom vilken exponeringarna *skall* sänkas till de tillåtna gränsvärdena.

11 § *ska* upprätta den grupp-baserade redovisningen *ska* fort-löpande rapportera stora expo-neringar till Finansinspektionen.

Om ett instituts eller en finansiell företagsgrupps expo-neringar överstiger något av de i 7 kap. angivna gränsvärdena, *ska* institutet eller det företag som enligt 12 § *ska* upprätta den grupp-baserade redovisningen om-gående anmäla detta till Finans-inspektionen. Inspektionen får i ett beslut ange en viss tid inom vilken exponeringarna *ska* sänkas till de tillåtna gränsvärdena. *Om 7 kap. 3 § tredje stycket är tillämpligt, får Finansinspektionen i varje enskilt fall besluta att institutet får överskrida gränsvärdet på 100 procent.*

11 kap.

3 §

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, *skall* Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finans-inspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsyns-metoder som säkerställer att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får *därvid* förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den företagsgrupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen *skall* under-rätta de berörda behöriga myndig-heterna och Europeiska *gemen-skapernas kommission* när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, *ska* Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finans-inspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsyns-metoder som säkerställer att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får *då* förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den företagsgrupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen *ska* under-rätta de berörda behöriga myndig-heterna och Europeiska *kom-missionen* när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

12 kap.**4 §**

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 39, 42 och 43, får Finansinspektionen besluta att företaget *skall* betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 46, 49 och 50, får Finansinspektionen besluta att företaget *ska* betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

13 kap.**1 §**

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som *skall* ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,

2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,

3. vilka åtgärder ett institut *skall* vidta för att dess riktlinjer och instruktioner *skall* uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,

4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen *skall* beräknas,

5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,

6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt *skall* beräknas enligt samma kapitel,

7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker *skall* beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värdereregleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse

1. vilka positioner som *ska* ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,

3. vilka åtgärder ett institut *ska* vidta för att dess riktlinjer och instruktioner *ska* uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,

4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen *ska* beräknas,

6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt *ska* beräknas enligt samma kapitel,

7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker *ska* beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värdereregleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse

mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värderegleringar *skall* behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,

8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut *skall* beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut *skall* uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,

10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § *skall* beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som *skall* vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar *skall* få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,

11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden *skall* beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,

12. vilka krav ett institut *skall* uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar *skall* uppfylla för att kreditvärderingsföretagen *skall* godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande

mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värderegleringar *ska* behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,

8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut *ska* beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut *ska* uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,

10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § *ska* beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som *ska* vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar *ska* få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,

11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden *ska* beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,

12. vilka krav ett institut *ska* uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar *ska* uppfylla för att kreditvärderingsföretagen *ska* godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande

effekter *skall* beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker *skall* beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk *skall* beräkna kapitalkravet för marknadsrisker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som *skall* vara uppfyllda för att ett institut *skall* få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden *skall* beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker *skall* beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,

27. vilka krav som *skall* vara uppfyllda för att ett institut *skall* få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,

28. hur exponeringarna *skall* värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,

29. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräk-

effekter *ska* beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker *ska* beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk *ska* beräkna kapitalkravet för marknadsrisker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som *ska* vara uppfyllda för att ett institut *ska* få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden *ska* beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker *ska* beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

27. vilka krav som *ska* vara uppfyllda för att ett institut *ska* få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,

28. hur exponeringarna *ska* värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,

29. *under vilka förutsättningar en grupp av kunder med inbördes anknytning föreligger enligt 7 kap. 4 § första stycket och hur instituten ska analysera sina exponeringar för att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning,*

30. *vilka exponeringar som ska anses utgöra exponeringar enligt 7 kap. 6 § första stycket 3,*

31. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräk-

ningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

30. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder *skall* uppfylla,

31. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut *skall* uppfylla enligt 7 kap. 8 §,

32. vilken information som *skall* offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen *skall* lämnas och hur informationens riktighet *skall* kontrolleras,

33. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper *skall* gälla enligt 9 kap. 2 §,

34. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,

35. vilken information som *skall* offentliggöras enligt 9 kap. 7 §,

ningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

32. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder *ska* uppfylla,

33. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut *ska* uppfylla enligt 7 kap. 8 §,

34. *vad som ska utgöra ett behållande av ett ekonomiskt intresse netto och när undantag från behållande av ett ekonomiskt intresse får göras enligt 7 a kap. 1 §,*

35. *vilka krav som ett institut ska uppfylla enligt 7 a kap. 2 § innan det får ta position i en värdepapperisering,*

36. *vilka krav som ett institut löpande ska uppfylla enligt 7 a kap. 3 § efter det att institutet investerat i en värdepapperisering,*

37. *vilken information som ska lämnas av medverkande institut eller originator enligt 7 a kap. 6 §,*

38. *vilken förhöjd riskvikt som ska gälla för värdepapperiseringen enligt 7 a kap. 7 §,*

39. vilken information som *ska* offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen *ska* lämnas och hur informationens riktighet *ska* kontrolleras,

40. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper *ska* gälla enligt 9 kap. 2 §,

41. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,

42. vilken information som *ska* offentliggöras enligt 9 kap. 7 §,

vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen *skall* lämnas och hur informationens riktighet *skall* kontrolleras,

36. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § *skall* upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,

37. hur konsolideringen *skall* ske enligt 9 kap. 10 §,

38. hur kapitalbasen *skall* beräknas enligt 9 kap. 11 §,

39. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som *skall* lämnas enligt 10 kap. 11 §,

40. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen *skall* avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen *skall* ges in enligt 10 kap. 12 §,

41. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § *skall* upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,

42. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och

43. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen *ska* lämnas och hur informationens riktighet *ska* kontrolleras,

43. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § *ska* upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,

44. hur konsolideringen *ska* ske enligt 9 kap. 10 §,

45. hur kapitalbasen *ska* beräknas enligt 9 kap. 11 §,

46. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som *ska* lämnas enligt 10 kap. 11 §,

47. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen *ska* avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen *ska* ges in enligt 10 kap. 12 §,

48. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § *ska* upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen, om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,

49. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och

50. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011 i fråga om 1 kap. 3 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 12 §, 7 kap. 1, 1a, 3–8 §§, 7 a kap., 9 kap. 2, 7, 10 §§, 10 kap. 3, 4, 6 a–6 d, 9, 12 och 15 §§, 11 kap. 3 §, 12 kap. 4 § samt 13 kap. 1 § och i övrigt den 31 december 2011.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

dels att 5, 8 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 11 och 12 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Ett institut som enligt 4 kap. 7 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, *skall under åren 2007, 2008 och 2009 ha en kapitalbas som motsvarar minst 95, 90 respektive 80 procent av kapitalkraven för*

Ett institut som enligt 4 kap. 7 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, *ska från den 30 juni 2011 till och med det datum som regeringen bestämmer ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkraven för*

1. kreditrisker och marknadsrisker enligt 2 kap. 2, 3 och 5 §§ lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, och

2. exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 5 kap. 6 § samma lag.

Ett institut som enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmättningsmetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker *skall ha en kapitalbas som åren 2008 och 2009 motsvarar minst 90 respektive 80 procent av summan*

Ett institut som enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmättningsmetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker *ska ha en kapitalbas som från den 30 juni 2011 till och med det datum som regeringen bestämmer motsvarar*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 Celex 32010L0078).

av kapitalkraven enligt första stycket 1 och 2.

minst 80 procent av summan av kapitalkraven enligt första stycket 1 och 2.

Ett institut som från och med den 1 januari 2010 eller senare efter tillstånd enligt 4 kap. 7 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar tillämpar en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får efter tillstånd av Finansinspektionen ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkravet för kreditrisker enligt 4 kap. 1 § första stycket, 4, 6, och 12–15 §§ samma lag i dess lydelse den 29 juni 2011.

Ett institut som från och med den 1 januari 2010 eller senare har tillstånd enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar att tillämpa en internmättningsmetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker, får efter tillstånd av Finansinspektionen ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkravet för operativa risker enligt 6 kap. 2–5 §§ eller 2 kap. samma lag.

Första och andra styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur kapitalbasen skall beräknas enligt denna paragraf.

Första–fjärde styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur kapitalbasen ska beräknas enligt denna paragraf.

8 §²

Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen

Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen

² Senaste lydelse 2007:571.

(2007:528) om värdepappersmarknaden, får till och med år 2010 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 och 5 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som *skall* vara uppfyllda för tillståndet.

(2007:528) om värdepappersmarknaden, får till och med år 2014 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 och 5 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som *ska* vara uppfyllda för tillståndet.

9 §³

Till och med år 2010 tillämpas inte bestämmelserna om kapitalkrav som avser värdepappersbolag i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar för sådana värdepappersbolag vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Till och med år 2014 tillämpas inte bestämmelserna om kapitalkrav som avser värdepappersbolag i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar för sådana värdepappersbolag vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

11 §

Till utgången av 2012 ska den tidsperiod som anges i 10 kap. 6 a § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar vara sex månader.

12 §

7 a kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska tillämpas på värdepapperiseringar som emitteras från och med den 30 juni 2011.

7 a kap. samma lag ska från och med den 1 januari 2015 tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats före den 30 juni 2011,

³ Senaste lydelse 2007:571.

om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs¹ att det i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank² ska införas en ny paragraf, 4 kap. 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 a §

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 10 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, ska Riksbanken omgående underätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbasead tillsyn enligt artikel 125 och 126 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 Celex 32010L0078).

² Lagen omtryckt 1999:19.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

*Regeringens förslag**Utskottets förslag***1 kap.****3 §**

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla data-tjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *exponeringar*: poster som redovisas som tillgång i balansräkningen, derivatavtal som redovisas som skulder eller åtaganden utanför balansräkningen,

5. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och

a) som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag, och

b) vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen utgörs av sådana företag som avses i a eller finansiella institut,

6. *finansiellt institut*: ett svenskt eller utländskt företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiellt instrument*: ett avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part samtidigt som en annan part får en finansiell skuld eller utfärdar ett eget kapitalinstrument,

8. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag, som inte är dotterföretag till ett institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

9. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett svenskt eller utländskt moderföretag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländskt företag, finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, men som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag,

10. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,

11. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,

11. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,

12. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och Svenska skeppshypotekskassan,

13. *kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,

14. *medverkande institut*: institut, annat än det institut som är originator, som upprättar och förvaltar ett tillgångsbaserat certifikatprogram eller någon annan värdepapperisering och som förvärvar exponeringar från tredje man,

15. *moderinstitut inom EES*: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som

a) har ett institut, ett finansiellt institut eller ett motsvarande utländskt företag som dotterföretag eller som har ett ägarintresse i ett sådant företag, och

b) inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

16. *operativa risker*: risker för förluster till följd av inte ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,

17. *originator*: ett företag som

a) självt eller via anknutna företag, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras, eller

b) förvärvar tredje mans exponeringar, tar upp dem i sin balansräkning och därefter värdepapperiserar dem,

18. *riskvikt*: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,

19. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:

a) betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar, a) betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar, *och*

b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår,

20. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, och

21. *återvärdepapperisering*: en värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i delar och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.

3 kap.

2 §

I det primära kapitalet får följande ingå:

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, om det helt kan täcka förluster i en fortlevnadssituation och om det vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,

a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, dock inte uppskrivningsfonder,

b) för sparbanker dock endast reservfonder, b) för sparbanker, dock endast reservfonder,

c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder, c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar, dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder,

2. För Svenska skeppshypotekskassan: kassans reservfond.

3. För banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag: kapitalandelen av skatteutjämningsreserv och periodiseringsfond.

4. För banker och kreditmarknadsföretag: kapitalandelen av det belopp som svarar mot bankens eller företagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande.

Från summan av posterna enligt första stycket ska följande räknas av

1. förluster under löpande räkenskapsår,

2. immateriella anläggningstillgångar enligt bilaga 1 till lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, punkten 9 under rubriken tillgångar, och

3. den nettovinst som hos ett institut som är originator till en värdepapperisering uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner i värdepapperiseringen.

7 a kap.

6 §

Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska upplisa investerare om nivån på sina åtaganden enligt 1 § och säkerställa

Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska upplisa investerare om nivån på sina åtaganden enligt 1 § och säkerställa

att framtida investerare har tillgång till all relevant information om utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar samt om kassaflöden och säkerheter för värdepapperiseringen.

Informationen om kassaflöden och säkerheter ska vara så omfattande att det blir möjligt att stress-testa dem.

Vad som enligt första stycket är relevant information ska fastställas den dag då värdepapperiseringen sker, och därefter justeras om det behövs med anledning av värdepapperiseringens art.

att framtida investerare har tillgång till all relevant information om utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar samt om kassaflöden och säkerheter för värdepapperiseringen. *Informationen om kassaflöden och säkerheter ska vara så omfattande att det blir möjligt att stress-testa dem.*

10 kap.

6 a §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga behöriga myndigheter.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en sådan rapport som avses i första stycket, ska inspektionen försöka komma överens med övriga behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig. Överenskommelsen ska grundas på en bedömning av gruppens finansiella situation och riskprofil och den nivå på gruppens kapitalbas som krävs för att tillämpa 2 kap. 2 § på var och en av enheterna inom gruppen och på gruppnivå.

Finansinspektionen ska härafter fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen. Beslutet och skälen för det ska redovisas skriftligt och skickas till övriga behöriga myndigheter och till *moderkreditinstitutet* inom EES.

Finansinspektionen ska härafter fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen. Beslutet och skälen för det ska redovisas skriftligt och skickas till övriga behöriga myndigheter och till *moderinstitutet* inom EES.

Om en överenskommelse inte kan nås, ska Finansinspektionen på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska bankmyndigheten. Inspektionen får även samråda med Europeiska bankmyndigheten på eget initiativ.

6 b §

Om en överenskommelse enligt 6 a § inte har träffats inom fyra månader, ska Finansinspektionen, med beaktande av de behöriga myndigheternas bedömning av risken hos dotterföretagen, ensam fatta ett beslut på gruppnivå.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över dotterföretag till ett *moderkreditinstitut* inom *EU* eller till ett finansiellt *moderholdingbolag* inom *EU*, ska inspektionen fatta ett sådant beslut som avses i 6 a § fjärde stycket på individuell nivå eller undergruppsnivå. Inför beslutet ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av den utländska behöriga myndighet som ansvarar för den gruppvisa tillsynen.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över dotterföretag till ett *moderinstitut* inom *EES* eller till ett finansiellt *moderholdingföretag* inom *EES*, ska inspektionen fatta ett sådant beslut som avses i 6 a § tredje stycket på individuell nivå eller undergruppsnivå. Inför beslutet ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av den utländska behöriga myndighet som ansvarar för den gruppvisa tillsynen.

6 d §

Beslut som fattats enligt 6 a eller 6 b § ska omprövas årligen. Ett beslut enligt 6 a § om tillämpning av 2 kap. 2 § får även, i undantagsfall, omprövas om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett *moderkreditinstitut* inom *EES* eller ett finansiellt *moderholdingbolag* inom *EES* skriftligen begär det hos Finansinspektionen och samtidigt anger skälen för begäran.

Beslut som fattats enligt 6 a eller 6 b § ska omprövas årligen. Ett beslut enligt 6 a § om tillämpning av 2 kap. 2 § får även, i undantagsfall, omprövas om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett *moderinstitut* inom *EES* eller ett finansiellt *moderholdingföretag* inom *EES* skriftligen begär det hos Finansinspektionen och samtidigt anger skälen för begäran.

13 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som ska ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,
2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,
3. vilka åtgärder ett institut ska vidta för att dess riktlinjer och instruktioner ska uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,
4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen ska beräknas,
5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,
6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas enligt samma kapitel,
7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker ska beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värdereregleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värdereregleringar ska behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,

8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut ska beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,

10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar ska få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,

11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,

12. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar ska uppfylla för att kreditvärderingsföretagen ska godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda *exponerings beloppen*,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda *exponeringsbeloppen*,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter ska beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker ska beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk ska beräkna kapitalkravet för marknadsrisker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,

24. vilka villkor ett institut ska uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,

25. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,

26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,

27. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,

28. hur exponeringarna ska värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,

29. under vilka förutsättningar en grupp av kunder med inbördes anknytning föreligger enligt 7 kap. 4 § första stycket och hur instituten ska analysera sina exponeringar för att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning,

30. vilka exponeringar som ska anses utgöra exponeringar enligt 7 kap. 6 § första stycket 3,

31. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

32. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder ska uppfylla,

33. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut ska uppfylla enligt 7 kap. 8 §,

34. vad som ska utgöra ett behållande av ett ekonomiskt intresse netto och när undantag från behållande av ett ekonomiskt intresse får göras enligt 7 a kap. 1 §,

35. vilka krav som ett institut ska uppfylla enligt 7 a kap. 2 § innan det får ta position i en värdepapperisering,

36. vilka krav som ett institut löpande ska uppfylla enligt 7 a kap. 3 § efter det att institutet investerat i en värdepapperisering,

37. vilken information som ska lämnas av medverkande institut eller originator enligt 7 a kap. 6 §,

38. vilken förhöjd riskvikt som ska gälla för värdepapperiseringen enligt 7 a kap. 7 §,

39. vilken information som ska offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,

40. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper ska gälla enligt 9 kap. 2 §,

41. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,

42. vilken information som ska offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,

43. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § ska upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,

44. hur konsolideringen ska ske enligt 9 kap. 10 §,

45. hur kapitalbasen ska beräknas enligt 9 kap. 11 §,

46. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som ska lämnas enligt 10 kap. 11 §,

47. vilka räkenskapsperioder den gruppbase-
rade redovisningen ska avse och vid vilka tidpunkter den gruppbase-
rade redovisningen och den samlade informationen ska ges in enligt 10
kap. 12 §,

48. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § ska upprätta och ge in den
gruppbase-
rade redovisningen, om det finns en finansiell företagsgrupp
enligt 9 kap. 2 §,

49. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora
exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och

50. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapital-
bas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

Denna lag träder i kraft den 30
juni 2011 i fråga om 1 kap. 3 §, 3
kap. 2 §, 4 kap. 12 §, 7 kap. 1, 1a,
3–8 §§, 7 a kap., 9 kap. 2, 7, 10
§§, 10 kap. 3, 4, 6 a–6 d, 9, 12 och
15 §§, 11 kap. 3 §, 12 kap. 4 §
samt 13 kap. 1 § och i övrigt den
31 december 2011.

Denna lag träder i kraft den 30
juni 2011 i fråga om 1 kap. 3 §, 3
kap. 2 §, 4 kap. 12 §, 7 kap. 1, 1 a
och 3–8 §§, 7 a kap., 9 kap. 2, 7
och 10 §§, 10 kap. 3, 4, 6 a–6 d, 9,
12 och 15 §§, 11 kap. 3 §, 12 kap.
4 § samt 13 kap. 1 § och i övrigt
den 31 december 2011.

2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Regeringens förslag

Utskottets förslag

8 §

Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får till och med år 2014 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 och 5 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som ska vara uppfyllda för tillståndet.

Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får till och med år 2014 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som ska vara uppfyllda för tillståndet.

3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Regeringens förslag

Utskottets förslag

4 kap.

4 a §

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 10 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 och 126 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU.

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 10 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 och 126 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU.